

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 166/2024
06.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Зорана Хацића, Марије Терзић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Слободан Стојановић, адвокат из ..., против тужене Установе за одржавање објеката у својини Општине Блаце „Блаце“ са седиштем у Блацу, коју заступа Општински правобранилац, ради поништаја анекса уговора о раду, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1031/2023 од 28.09.2023. године, у седници одржаној 06.02.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1031/2023 од 28.09.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1031/2023 од 28.09.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Куршумлији П1 228/2021 од 21.12.2022. године, ставом првим изреке, утврђена је ништавост Анекс уговора о раду број ../2018 од 20.06.2018. године, закљученог међу парничним странакама. Ставом другим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 93.700,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1031/2023 од 28.09.2023. године, потврђена је првостепена пресуда у ставу првом изреке и жалба тужене одбијена као неоснована у том делу, а преиначена у ставу другом изреке, у делу одлуке о трошковима поступка, тако што је тужена обавезана да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 61.500,00 динара, док је део захтева за накнаду трошкова парничног поступка преко досуђеног а до траженог износа од 93.700,00 динара одбијен.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права, с предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23 – други закон) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не био могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Предмет тражене правне заштите је утврђење ништавости анекса уговора о раду којим је тужилац распоређен на непостојеће радно место - радно место које је било предвиђено ранијим актом о систематизацији, али не и актом који је био у примени у време закључења спорног анекса, а нижестепеним пресудама усвојен је тужбени захтев тужиоца за поништај спорног анекса. Побийана одлука је донета применом одговарајућих одредаба материјалног права, а погрешна примена материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије искључиво ако због погрешне примене материјалног права постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Ревидент у ревизији не указује на питања од општег интереса, нити на питања која су од значаја за равноправност грађана, а пошто одлука о тужбеном захтеву у парницама са правним основом као у овој парници зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, следи да не постоји потреба за уједначавањем судске праксе, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 2. ЗПП.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 441. ЗПП и оценио да ревизија туженог није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Тужилац је 18.09.2018. године, поднео тужбу ради утврђења ништавости анекса уговора о раду којим је распоређен на друго радно место.

Како се у конкретном случају не ради о спору о заснивању, постојању и престанку радног односа из члана 441. ЗПП, већ о спору ради оцене законитости анекса уговора о раду ревизија туженог није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**